

Vážení přátelé novináři,

Komise Evropského parlamentu vydala 26. 5. 2021 pokyny k posílení tzv. **Kodexu postupů proti dezinformacím**. Dosavadní Kodex, platný od října r. 2018, totiž nebyl dle komplexního posouzení dle tzv. Akčního plánu pro demokracii v roce 2020 dostatečně účinný.

Poskytl sice „inovativní nástroj pro zajištění větší transparentnosti a odpovědnosti online platform v oblasti dezinformací“, jinými slovy přiměl signatáře Kodexu **Facebook, Instagram, YouTube, Google, Microsoft, TikTok, Twitter** a **Mozillu** ručit za kontrolu dezinformací a reportovat Komisi pravidelně výsledky prostřednictvím výročních sebehodnotících zpráv, ale to nestačí. Hlavními nedostatky původního Kodexu byly „nejednotné a neúplné uplatňování napříč platformami a členskými státy“, jinými slovy některým sítím v některých zemích EU nejspíše nebyla poskytnuta potřebná součinnost (Polsko a Maďarsko například považují za přípustné pouze cenzuru takového obsahu, který porušuje zákony daného státu, z jehož území byl příspěvek odeslán, to si ostatně jejich poslanci pro své občany nedávno i odhlasovali, zatímco u nás pokus v tomto směru skončil ve fázi diskuse); dále „omezení vyplývající ze samoregulační povahy kodexu“, jinými slovy Kodex sám se zavazuje, že bude respektovat lidská práva a svobodu projevu (ty však signatáři již nyní prokazatelně nerespektují); ale posouzení rovněž poukázalo na „neexistenci vhodného mechanismu monitorování“, jinými slovy nedařilo se vše zachytit; „včetně klíčových ukazatelů výkonnosti“, jinými slovy nedařilo se měřit **Facebooku, Instagramu, YouTubu, Googlu, Microsoftu, TikToku, Twitteru** a **Mozille** jejich výkonnost při cenzuře; nebyly „dostatečné závazky týkající se přístupu k údajům platform pro účely výzkumu dezinformací“, jinými slovy sociální sítě, on-line platformy a technologické společnosti nechtěly nebo nemohly jen tak dávat Komisi data o tom, co kdo kde publikoval, a nebylo jak toho alespoň zdánlivě legálně docílit; a konečně „omezená účast zúčastněných stran, zejména z reklamního sektoru“, jinými slovy ne každý se cenzury chtěl a musel účastnit, především chyběly platformy žijící z reklamy.

V zájmu „posílení boje proti dezinformacím, které ohrožují demokracii“, jinými slovy svoboda projevu a právo na informace jsou sice zaručeny, ale Evropská komise určuje, co je pravda, a proti jiným informacím bude bojovat; stanoví Akt o digitálních službách (DSA, který navrhla Komise, pro který hlasovala většina europoslanců a bude platit nejspíše od roku 2024) „rámec společné regulace prostřednictvím kodexů postupů pro řešení systémových rizik spojených s dezinformacemi“, jinými slovy Komise rozhodla, že si na tu společnou cenzuru udělá soubor nařízení. Tento soubor nařízení z dílny eurokomisařky a místopředsedkyně Komise Věry Jourové (ANO) zavádí „rozsáhlá opatření pro transparentnost týkající se moderování obsahu a reklamy a navrhuje závazné a vymahatelné právní povinnosti pro velmi velké online platformy“. Zde vyvstává otázka, zda budou muset **Facebook, Instagram, YouTube, Google, Microsoft, TikTok, Twitter** a **Mozilla** cenzurovat spravedlivěji, nebo jen pečlivěji reportovat cenzurní zásahy. Vymahatelné právní povinnosti budou mít zcela bez pochyb vůči Komisi a nikoli vůči uživatelům. Ti se ostatně spravedlnosti nedovolají už ani dnes.

Revidovaný a posílený **Kodex** „by měl dále posílit závazky k omezení manipulativního chování“, jinými slovy bude zvýšen tlak na signatáře; a mimo jiné také „posílit postavení výzkumné komunity a komunity pro ověřování faktů“, jinými slovy nadnárodní i lokální [cenzoři typu Demagog.cz a agentura AFP](#) dostanou vyšší pravomoci a více financí. Pokyny **Kodexu**

rovněž stanoví základní kameny pro zdokonalený, robustní rámec pro monitorování **posíleného Kodexu**“, jinými slovy bude se bedlivě hlídat, aby se cenzurovalo pořádně.

V tuto chvíli bych ráda sdělila, že jsem teprve na straně dvě citovaného dokumentu [Pokyny Evropské komise k posílení Kodexu postupů v oblasti dezinformací](#). Těch stran je dvacet osm.

Následuje několik zajímavých čísel:

Z údajů **VAERS** americké CDC vyplývá, že počet nahlášených nežádoucích účinků včetně mrtvice, srdečního selhání, krevních sraženin, mozkových poruch, křečí, záchvatů, zánětů mozku a míchy, život ohrožujících alergických reakcí, autoimunitních onemocnění, artritidy, potratů, neplodnosti, rychle nastupující svalové slabosti, hluchoty, slepoty, narkolepsie a kataplexie je už dnes vyšší než **1 milion**. Kromě astronomického počtu závažných vedlejších účinků je uvedeno v této databázi i **23 000** úmrtí po očkování.

Podhlášenost těchto nežádoucích účinků ve VAERS byla [nedávno vypočítána na 97,8 %, faktor podhodnocení \(URF\) je tedy 44,67](#). Pokud vynásobíme aktuální počet úmrtí ve VAERS tímto URF, dostaneme: **Více než 1 milion úmrtí**. A to pouze v této jedné americké databázi.

Kde jsme o tom četli? Kdo nám to řekl v televizi?

Když se spisovatel Jan Tománek pokusil zpřístupnit veřejnosti informace týkající se Evropské unie odkázáním na web Evropského parlamentu, konkrétně na [Návrh usnesení o vytvoření evropského fondu pro odškodnění obětí vakcín COVID-19](#), byl jeho účet na blogu serveru Aktuálně.cz trvale zastaven.

V dokumentu jsou zveřejněny počty případů, které zaznamenala EMA (Evropská agentura pro léčivé přípravky). To nejsou samozřejmě čísla úplná. Skutečná čísla byla v té době a jsou i nyní mnohem vyšší. Web [VigiAccess](#), který spustila Světová zdravotnická organizace (WHO) v roce 2015 s cílem poskytnout veřejnosti přístup k informacím v databázi VigiBase, celosvětové databázi WHO o hlášených potenciálních nežádoucích účincích léčivých přípravků, dnes uvádí **1 538 714** hlášení z Evropy. Opět se jedná pouze o řádně podané a evidované reporty a nikoli celková reálná čísla. Jaký je zde faktor podhodnocení, se můžeme z důvodu nedostatku dat jen dohadovat.

Data o nežádoucích účincích v zemích EU sbírá databáze [EudraVigilance](#) spadající pod Evropskou agenturu pro léčivé přípravky (EMA). Ta ovšem neposkytuje dostatečně přehledné výstupy. Dle informací EMA [webová stránka s výstupy neuvádí celkový počet hlášených případů se smrtelným výsledkem](#). Opět zde nevíme ani faktor podhodnocení.

Britská data sbírá databáze [Yellow Card](#). Ani zde neznáme faktor podhodnocení. Data zemí, jako je Rusko, Čína, Austrálie a dalších nemáme.

Další zajímavá čísla:

Společnost **Meta** ve své [výroční sebehodnotící zprávě pro Evropskou komisi](#) píše: „V průběhu září 2021 jsme odstranili více než **950 tisíc** kusů obsahu na Facebooku a Instagramu po celém světě, včetně více než **120 tisíc** kusů obsahu v EU, a to z důvodu porušení našich pravidel o dezinformacích o COVID-19 a očkování proti COVID-19. Během měsíce října 2021 jsme odstranili více než **680 tisíc** kusů obsahu na Facebooku a Instagramu po celém světě, včetně více než **140 tisíc** kusů obsahu v EU, a to z důvodu porušení našich pravidel o dezinformacích o COVID-19 a očkování proti COVID-19.“ Kolik z tohoto obsahu byly skutečné dezinformace? Kde jsou všechny ty účty osob, iniciativ a dalších subjektů, které sdílely informace o nežádoucích účincích a odborné názory? Z jakého důvodu je snižován dosah příspěvků odkazujících na klinické studie?

Vážení přátelé novináři, mám někde v šuplíku (jistě už propadlý) mezinárodní novinářský průkaz vydaný Syndikátem novinářů ČR. To ze mě samo o sobě novináře nedělá. Ale i člověk nenovinář ví, že posláním novináře je zvědavost a pátrání po pravdě. Mám pro Vás několik dotazů:

1. Kdo z Vás čte pozorně stránky Evropského parlamentu?
2. Kdo z Vás sleduje databázi VAERS, případně nějaké další?
3. Pokud dění a data sledujete, proč o tom nepíšete? (Čest výjimkám.)
4. Proč tuto práci musí dělat občané ve svém volném čase místo Vás a čelit pak šikaně nejen na sociálních sítích, ale i v médiích?
5. A poslední dotaz: Kdo z Vás četl Ústavu České republiky a Listinu základních práv a svobod?

Ústava a ústavní zákony, mezi které patří i Listina základních práv a svobod, jsou právním předpisem **nejvyšší síly**. Česká republika je svrchovaný stát a je povinna bránit práva a svobody svých občanů. Každý uživatel při otevření účtu na sociálních sítích i menších platformách podepisuje souhlas, že bude respektovat pravidla stanovená vnitřním firemním předpisem (nebo také kodexem) a dává souhlas k cenzuře obsahu. Toto smluvní ustanovení je z právního hlediska **protizákonné**.

Do svobody projevu lze podle Ústavy ČR zasahovat pouze v případě porušení zákona. Proto soudy aktuálně mohou nařídit provozovatelům on-line prostoru odstranění obsahu, který porušuje zákon. Zveřejnění odkazu na stránky Evropského parlamentu není protizákonné stejně tak, jako není protizákonné zveřejnit [ověřené informace o nedostacích a pochybeních během testování vakcín](#). Přesto Facebook již dnes tyto a mnohé podobné informace maže a uživatele za ně trestá blokacemi, případně snižuje dosah příspěvků s informacemi o počtu nebo druhu nežádoucích účinků po očkování na minimum. Totéž se děje i na ostatních sociálních sítích. Bič na soukromé weby dává do budoucna Evropské komisi do ruky právě nedávno schválený Akt o digitálních službách.

V této situaci, kdy ani vláda, ani sociální sítě, ani Vy nesdělujete a neumožňujete publikovat úplné a pravdivé informace, my očkujeme sebe i naše děti v domnění, že je to bezpečné. **To nám totiž od počátku až doposud říká vláda, sociální sítě, technologické společnosti a Vy.**

Lidé po celém světě jsou mezitím hromadně postihováni nežádoucími účinky po očkování a mnozí umírají.

Budte zdraví.

Cecílie Jílková